

UOHSX008HMJW

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R154/2015/VZ-27421/2016/323/EBr

Brno 1. července 2016

V řízení o rozkladu ze dne 26. 5. 2015 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 27. 5. 2015 zadavatelem –

- **obec Mariánské Radčice**, IČO 00266078, se sídlem Komenského 4, 435 32 Mariánské Radčice,

proti výrokům III., IV. a V. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S100/2015/VZ-11323/2015/513/EPi ze dne 12. 5. 2015 vydanému ve správním řízení zahájeném na návrh dne 16. 2. 2015 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Splašková kanalizace a ČOV v obci Mariánské Radčice**“ zadávané formou užšího řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 18. 12. 2014 a uveřejněno dne 19. 12. 2014, pod ev. č. 482357, jehož dalším účastníkem je navrhovatel –

- **POHL cz, a.s.**, IČO 25606468, se sídlem Nádražní 25, 252 63 Roztoky, zastoupeným na základě plné moci ze dne 26. 1. 2015 JUDr. Kristýnou Oberfalcrovou, DEA, DESS, advokátkou, ev. č. ČAK 12361, společníkem advokátní kanceláře Oberfalcrová a spol., advokátní kancelář s.r.o., IČO 60203889, se sídlem Národní 340/21, 110 00 Praha,

jsem podle § 90 odst. 4 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. č. j. ÚOHS-S100/2015/VZ-11323/2015/513/EPi ze dne 12. 5. 2015 ve výrocích III., IV. a V.

r u š í m

a správní řízení zahájené na návrh ze dne 16. 2. 2015, vedené Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S100/2015/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Splašková kanalizace a ČOV v obci Mariánské Radčice“ zadávané formou užšího řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 18. 12. 2014 a uveřejněno dne 19. 12. 2014, pod ev. č. 482357,

z a s t a v u j i .

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 16. 2. 2015 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹), návrh navrhovatele – POHL cz, a.s., IČO 25606468, se sídlem Nádražní 25, 252 63 Rostoky (dále jen „**navrhovatel**“), na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – obec Mariánské Radčice, IČO 00266078, se sídlem Komenského 4, 435 32 Mariánské Radčice (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Splašková kanalizace a ČOV v obci Mariánské Radčice“ zadávané formou užšího řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 18. 12. 2014 a uveřejněno dne 19. 12. 2014, pod ev. č. 482357 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Návrhem se navrhovatel u Úřadu domáhal zrušení veškerých dosavadních úkonů zadavatele a uložení povinnosti upravit oznámení o zakázce, resp. kvalifikační dokumentaci ve vztahu k druhu zadávacího řízení a rovněž úpravu technického kvalifikačního předpokladu, případně zrušení celého zadávacího řízení. Navrhovatel se rovněž domáhal vydání předběžného opatření spočívajícího v zákazu uzavřít smlouvu v předmětném zadávacím řízení.
3. Vzhledem k tomu, že Úřad po předběžném posouzení dokumentace o veřejné zakázce získal pochybnosti o souladu úkonů a postupů učiněných zadavatelem v zadávacím řízení se zákonem, rozhodl Úřad v rozsahu nezbytně nutném pro zajištění účelu řízení rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-S100/2015/VZ-6575/2015/513/EPi ze dne 11. 3. 2015 o nařízení předběžného opatření, kterým uložil zadavateli zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 12. 5. 2015 vydal Úřad, po posouzení toho, co ve správním řízení vyšlo najevo, rozhodnutí č. j. ÚOHS-S100/2015/VZ-11323/2015/513/EPi (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
5. Ve výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl dle § 118 odst. 5 písm. a) zákona o zamítnutí části návrhu navrhovatele týkající se postupu zadavatele při označení druhu zadávacího řízení na veřejnou zakázku, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona.
6. V odůvodnění výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel v oznámení o zahájení zadávacího řízení nesprávně označil, že předmětnou veřejnou zakázku zadává formou otevřeného řízení. Též pochybení se zadavatel dopustil v kvalifikační dokumentaci. Z dalšího obsahu kvalifikační dokumentace, kde byl popisován průběh zadávacího řízení, však jednoznačně vyplývalo, že zadavatel zadával veřejnou zakázku formou užšího řízení. Úřad následně konstatoval, že výše uvedený postup zadavatele neovlivnil ani nemohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť s ohledem na zvolený druh zadávacího řízení nebylo možné konstatovat, že by zadavatel ekonomicky či časově zatížil případné uchazeče více, než by bylo nezbytně nutné, a to především proto, že ve stanovené lhůtě byl navrhovatel povinen doložit pouze žádost o účast v zadávacím řízení a prokázat splnění kvalifikace. V případě, že by zadavatel skutečně zadával veřejnou zakázku formou otevřeného řízení, museli by uchazeči ve lhůtě stanovené v oznámení, nejen prokázat splnění kvalifikace, ale rovněž zpracovat svou nabídku. Úřad tedy konstatoval, že přesto, že zadavatel nedodržel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky, jeho postup neovlivnil ani nemohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a díky tomu nenaplnil předpoklady dané § 118 odst. 1 zákona pro uložení nápravného opatření.
7. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl část návrhu navrhovatele, která se týkala postupu zadavatele při stanovení lhůty pro doručení žádostí o účast v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona.
8. K postupu zadavatele při stanovení lhůty pro doručení žádostí o účast v zadávacím řízení na veřejnou zakázku Úřad uvedl, že z dokumentace o veřejné zakázce vyplynulo, že uchazeči měli na doručení svých žádostí o účast v užším řízení a prokázání splnění kvalifikace 18 dnů. S ohledem na to, že šetřená veřejná zakázka byla zakázkou podlimitní, zadavatel dodržel zákonem stanovenou lhůtu tak, jak je stanovena v § 39 odst. 2 písm. b) zákona. Úřad dále dodal, že lhůta byla zadavatelem explicitně stanovena v oznámení o zakázce a rovněž v kvalifikační dokumentaci, nelze tedy tvrdit, že by navrhovatel (resp. uchazeč) musel vyvinout jakékoli nepřiměřené úsilí ke zjištění této informace, a zároveň, že není povinností zadavatele zohledňovat pracovní dobu, případně dovolenou žádného uchazeče. Navrhovatelovo tvrzení, že předmětné stanovení lhůty mohlo ovlivnit mnoho dalších zájemců, se tedy Úřadu jevilo jako irelevantní, neboť jak vyplynulo z protokolu o otevírání žádostí o účast v zadávacím řízení ze dne 5. 1. 2015, obdržel zadavatel sedm žádostí o účast v zadávacím řízení. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatoval, že v postupu zadavatele při stanovení lhůty pro doručení žádostí o účast v zadávacím řízení a dokladů prokazujících splnění kvalifikace neshledal rozpor se zákonem.

9. Ve výroku III. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 5 písm. c) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 zákona, když v zadávacím řízení na veřejnou zakázku vymezil minimální úroveň technického kvalifikačního předpokladu „Seznam stavebních prací provedených dodavatelem“ odlišným způsobem v oznámení o zakázce uveřejněném ve Věstníku veřejných zakázek dne 19.12.2014 a kvalifikační dokumentaci a jiným způsobem v příloze č. 1 kvalifikační dokumentace, tedy netransparentně, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
10. V odůvodnění výroku III. napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že z obsahu kvalifikační dokumentace ani z oznámení o zakázce nebylo možné jednoznačně dovodit, že zadavatel stanovil minimální hodnotu referenčních zakázek pro prokázání technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 3 písm. a) zákona pouze pro stavbu gravitační kanalizace, zatímco stavba či rekonstrukce ČOV a revitalizace břehu vodního toku či jiného obdobného recipientu mohly být v jakékoli finanční výši, tak jak tvrdil zadavatel v rozhodnutí o námitkách ze dne 12.1.2015 (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“). Výše uvedenou skutečnost bylo tedy možné dovodit pouze z rozhodnutí o námitkách a z přílohy č. 1 kvalifikační dokumentace. K tomu Úřad dále uvedl, že příloha č. 1 kvalifikační dokumentace však nebyla součástí oznámení o zakázce a dodavatelům byla poskytnuta až na základě žádosti, nepostihla tedy stejný okruh dodavatelů jako oznámení o zakázce.
11. Z výše uvedeného tedy vyplynulo, že požadavky na prokázání minimální úrovně technického kvalifikačního předpokladu, které měli uchazeči prokázat předložením seznamu významných staveb realizovaných v posledních pěti letech, nebyly stanoveny transparentním způsobem. Pokud je minimální úroveň technického kvalifikačního předpokladu stanovena v různých dokumentech o veřejné zakázce odlišným způsobem, je dotčena zásada transparentnosti dle § 6 odst. 1 zákona. Zadavatel tedy svým netransparentním postupem při stanovení minimální úrovně technického kvalifikačního předpokladu mohl omezit počet zájemců o účast v zadávacím řízení, neboť pokud by již v oznámení o zahájení zadávacího řízení uvedl „mírnější“ požadavky na prokázání technického kvalifikačního předpokladu, tedy, že stanovuje minimální hodnotu 12 mil. Kč bez DPH pouze pro referenční zakázku stavby gravitační kanalizace, nepochybně by to mělo vliv na rozšíření okruhu potenciálních uchazečů a tím i na nabídkovou cenu, respektive výběr nejvhodnější nabídky. Zároveň Úřad v napadeném rozhodnutí konstatoval, že nelze vyloučit, že v případě postupu v souladu se zákonem by došlo k oslovení jiných zájemců, kteří mohli zadavateli předložit nabídku s nižší nabídkovou cenou, jež byla základním hodnotícím kritériem, než jakou předložili uchazeči v předmětném zadávacím řízení.
12. Výrokem IV. napadeného rozhodnutí Úřad, jako opatření k nápravě postupu zadavatele uvedeného ve výroku III. napadeného rozhodnutí, zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku.
13. Výrok IV. napadeného rozhodnutí Úřad odůvodnil tím, že zadavatel pochybil již ve fázi stanovení zadávacích podmínek, tím, že nedodržel postup stanovený zákonem a tento mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zároveň tento postup nebylo možné zhojit jiným způsobem.
14. Výrokem V. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli podle § 119 odst. 2 zákona povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

III. Námitky rozkladu

15. Dne 27. 5. 2015 obdržel Úřad rozklad zadavatele ze dne 26. 5. 2015 proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 12. 5. 2015. Zadavatel podal rozklad v zákonné lhůtě.
16. Zadavatel napadá napadené rozhodnutí pouze co do výroků III., IV. a V.
17. Zadavatel v rozkladu namítá, že hlavní problém, který Úřad nevzal v potaz, lze spatřovat v tom, že není možné vymezit minimální úroveň technického kvalifikačního předpokladu „Seznam stavebních prací provedených dodavatelem“ naprosto shodným způsobem v oznámení o zakázce, v kvalifikační dokumentaci a v příloze č. 1 kvalifikační dokumentace. Pro text uvedený v oznámení o zakázce totiž platí jisté technické omezení, neboť pro stanovení veškerých podmínek prokázání technických kvalifikačních předpokladů je zde k dispozici pouze 1 000 znaků včetně mezer a interpunkce. Zadavatel k tomu dále dodává, že právě z toho důvodu, že oznámení o zakázce neobsahuje, jelikož obvykle ani obsahovat nemůže, komplexní informace vedoucí k rozhodnutí uchazečů o své možné účasti v zadávacím řízení, stanovil zákonodárce novelou zákona č. 167/2012 Sb., kterou se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, povinnost zadavatele uveřejnit alespoň textovou část zadávací dokumentace na profilu zadavatele. Zároveň s tímto faktem zadavatel konstatuje, že na svém profilu uveřejnil také jiné dokumenty, ze kterých se dají komplexní informace o možné účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku zjistit. Mezi tyto dokumenty patří např. odůvodnění účelnosti veřejné zakázky, vzor smlouvy, dodatečné informace apod. Vzhledem k výše uvedenému zadavatel v rozkladu uvádí, že mezi podklady k zadávacímu řízení patří soubor mnoha dokumentů a jako takový by měl být posuzován. Úřad tedy dle zadavatele nesprávně posoudil vymezení požadavků na prokázání splnění minimální úrovně technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 5 písm. c) zákona.
18. Zadavatel dále namítá, že vymezení požadavků na prokázání splnění minimální úrovně technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 5 písm. c) zákona stanovené v kvalifikační dokumentaci a zároveň v příloze č. 1 kvalifikační dokumentace k veřejné zakázce jsou významově naprosto shodná, a že jsou stanovena jednoznačným a dostatečně jasným způsobem, který nepřipouští více než jeden výklad. Zadavatel se zároveň domnívá, že výše zmíněné dvě verze stanovení technických kvalifikačních předpokladů nepotřebují výklad právní, nýbrž spíše výklad Ústavu pro jazyk český. Vzhledem k výše uvedenému má zadavatel za to, že jeho postup při stanovení výše uvedených požadavků byl správný a zákonný, neboť podmínky byly stanoveny dostatečně jednoznačně, nediskriminačně a transparentně.
19. Dále zadavatel v rozkladu uvádí, že spousta uchazečů o veřejnou zakázku bez problémů požadavky na prokázání splnění minimální úrovně technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 5 písm. c) zákona pochopila a v důsledku toho považuje jednání navrhovatele za čistě účelové.

Závěr rozkladu

20. Zadavatel v rozkladu požaduje zrušení napadeného rozhodnutí co do výroků III., IV. a V.

IV. Řízení o rozkladu

21. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Procesní vývoj během řízení o rozkladu

22. Dne 17. 12. 2015 uveřejnil zadavatel ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Tento dokument se stal následně součástí správního spisu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S100/2015/VZ.

Stanovisko předsedy Úřadu

23. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
24. Rozklad navrhovatele byl podán pouze do výroků III., IV. a V. napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí bylo zadavateli i navrhovateli doručeno 12. 5. 2015, poslední den zákonné lhůty pro podání rozkladu připadl na 27. 5. 2015. Vzhledem ke skutečnosti, že proti výrokům I. a II. napadeného rozhodnutí nebyl podán rozklad žádným z účastníků řízení, nabyly tyto právní moci následující den po uplynutí lhůty pro podání rozkladu, tedy dne 28. 5. 2015.
25. Jelikož jsem v průběhu tohoto řízení o rozkladu zjistil, že ve smyslu § 90 odst. 4 správního řádu nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího jsem napadené rozhodnutí co do výroků III., IV. a V. zrušil a správní řízení, zahájené na návrh ze dne 16. 2. 2015, vedené pod sp. zn. ÚOHS-S100/2015/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, v této části zastavil.
26. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

V. K rozsahu přezkumu v řízení o rozkladu

27. Rozklad zadavatele směřoval pouze do výroků III., IV. a V. napadeného rozhodnutí a jeho výroky I. a II. nebyly rozkladem zadavatele napadeny. Dle § 82 odst. 3 správního řádu, podle kterého v případě, že odvolání směřuje jen proti některému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvoří nedílný celek s ostatními, pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabývá zbytek výrokové části právní moci, umožňuje-li to povaha věci. Uvedené ustanovení se dle § 152 odst. 4 správního řádu použije i na řízení o rozkladu, nevylučuje-li to povaha věci. Ve výroku I. Úřad rozhodl, že se návrh navrhovatele v části, která se týká postupu zadavatele při označení druhu zadávacího řízení na veřejnou zakázku, zamítá. Ve výroku II. Úřad rozhodl, že se návrh navrhovatele v části, která se týká postupu zadavatele při stanovení lhůty pro doručení žádostí o účast v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, zamítá. Ve výroku III. Úřad konstatoval, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 5 písm. c) ve spojení s § 6 odst. 1 zákona.

Za porušení zákona specifikovaného výrokem III. Úřad jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele zrušil výrokem IV. zadávací řízení na veřejnou zakázku. Výrokem V. pak Úřad uložil zadavateli uhradit náklady řízení. V šetřeném případě lze tedy konstatovat, že výroky I. a II. s ostatními výroky napadeného rozhodnutí netvořily nedílný celek, o kterém by nebylo možno separátně rozhodovat a jehož výroky by spolu neoddělitelně souvisely. Naplněna je i další podmínka § 82 odst. 3 správního řádu neboť tím, že nenapadené výroky rozhodnutí nabydou samostatně právní moci, nemůže vzniknout újma některému z účastníků správního řízení, když účastníkem řízení je zadavatel, který svým rozkladem výslovně napadl pouze výrok III., IV. a V. napadeného rozhodnutí a zároveň navrhovatel, který se proti napadenému rozhodnutí nijak nebránil. Na základě uvedeného konstatuji, že napadené rozhodnutí, které bylo zadavateli i navrhovateli doručeno dne 12. 5. 2015, ve výrocih I. a II. nebylo v zákonné lhůtě napadeno rozkladem. Za splnění podmínek stanovených v § 82 odst. 3 správního řádu tedy výroky I. a II. napadeného rozhodnutí nabyly dne 28. 5. 2015 samostatně právní moci a přezkum napadeného rozhodnutí v rámci řízení o rozkladu je tedy v této části vyloučen.

VI. K důvodům zrušení výroků III., IV. a V. napadeného rozhodnutí a zastavení řízení

28. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
29. Podle § 152 odst. 1 správního řádu proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad.
30. Podle § 152 odst. 4 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
31. Podle § 90 odst. 4 správního řádu jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
32. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
33. Bepředmětnost ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 20/2011-52 ze dne 16. 8. 2012, proti němuž směřující kasační stížnost byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 zamítnuta, nutno vnímat jako „stav, kdy jakýmkoliv rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele“.
34. K bezpředmětnosti žádosti, jakožto k důvodu pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, se vyjádřil např. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 As 62/2009-68 ze dne 14. 10. 2010, v rozsudku č. j. 8 As 103/2011-92 ze dne 19. 3. 2012 a v rozsudku č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 v nichž uvedl, že „důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam.“ Takový navrhovatelem sledovaný význam je potřeba

vnímat jako právě ten zamýšlený význam, který by mělo pro navrhovatele eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu, nikoli význam jiný. Tento význam přitom vždy vyplývá již z původního obsahu návrhu a v zásadě se kryje s předmětem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, tj. s cílem uložit konkrétní nápravné opatření, tj. právě to, kterého se navrhovatel v návrhu domáhal.

35. K předmětu řízení se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení č. j. 8 As 47/2005-86 ze dne 21. 10. 2008, kde uvedl, že *„V obecné rovině lze předmět řízení definovat za pomoci dvou kritérií: subjektivního nebo objektivního. Subjektivní vymezení předmětu řízení je určeno hospodářským či společenským cílem, který subjekt vyvoláním řízení sleduje. Objektivní vymezení předmětu řízení je pak odvislé od veřejného zájmu a okruhu chráněných zájmů, o které se v tom či onom typu řízení jedná (...). Tyto dva typy vymezení předmětu řízení se přirozeně mohou a nemusí překrývat; sledování a naplnění jednoho (subjektivního) hospodářského cíle však může typicky zahrnovat posouzení několika okruhů veřejných zájmů, které mohou být upraveny celou řadou tzv. složkových zákonů.“*
36. Hospodářským cílem návrhu navrhovatele v tomto řízení bylo uložení nápravného opatření v podobě zrušení veškerých dosavadních úkonů zadavatele a uložení povinnosti upravit oznámení o zakázce, resp. kvalifikační dokumentaci ve vztahu k druhu zadávacího řízení a rovněž úpravu technického kvalifikačního předpokladu, případně zrušení celého zadávacího řízení. S tímto hospodářským cílem návrhu navrhovatele, tj. subjektivním kritériem pro definování předmětu správního řízení, se v zásadě kryje význam, který by pro navrhovatele mělo eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu.
37. Úřad zahájil toto správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 113 zákona na základě návrhu navrhovatele ze dne 16. 2. 2015. Předmětem tohoto správního řízení, ve smyslu citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, tj. hospodářským cílem návrhu navrhovatele, bylo v době podání návrhu uložení nápravného opatření v podobě zrušení jednotlivých úkonů zadavatele či zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku.
38. Dne 17. 12. 2015 zadavatel uveřejnil ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky. Zrušením zadávacího řízení tak nově nastal stav, kdy zanikla možnost uložení nápravného opatření, kterého se navrhovatel domáhal svým návrhem. Jednou z podmínek uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona je totiž skutečnost, že dosud nedošlo k ukončení zadávacího řízení.
39. V tomto správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S100/2015/VZ tak v průběhu řízení o rozkladu došlo k takové změně okolností, která zapříčinila, že návrh, který v době svého podání bezpředmětným nebyl, se jím stal, neboť po zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky již nelze dosáhnout cíle, ke kterému návrh směřoval, tj. uložení nápravného opatření v podobě zrušení jednotlivých úkonů zadavatele či zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky pravomocným meritorním rozhodnutím Úřadu.
40. I kdyby bylo možné v rámci tohoto správního řízení docílit pravomocného meritorního rozhodnutí Úřadu ve věci návrhu navrhovatele, nedošlo by ke změně v právním postavení navrhovatele a pravomocné rozhodnutí Úřadu o návrhu navrhovatele by pro něj nemělo význam, neboť naplnění významu navrhovatelem zamýšleného v době podání návrhu by již nebylo objektivně možné. Prvotního cíle, kterého chtěl navrhovatel podáním návrhu

dosáhnout (uložení nápravného opatření), tedy již dosáhnout nelze a návrh navrhovatele se tak stal bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

41. K tomu dodávám, že veřejný zájem v podobě dohledu nad dodržováním zákona je přitom Úřadem vykonáván nezávisle na trvání hospodářského cíle návrhu navrhovatele, a to v rámci projednávání správních deliktů podle § 112 odst. 2 zákona.
42. Situace, kdy se žádost stala zjevně bezpředmětnou, jelikož v důsledku zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky nelze dosáhnout cíle návrhu navrhovatele, je jedním z důvodů, na základě kterých musí správní orgán řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavit.
43. Zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky zapříčiňuje odpadnutí předmětu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterým je, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 249/2014-43 ze dne 31. 3. 2015, „*trvajícím zadávacím řízením, které lze korigovat uložením opatření dle § 118 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách*“. Povinnost Úřadu vést řízení o přezkoumání úkonů zadavatele i poté, co bylo zadávací řízení veřejné zakázky zrušeno, tj. poté co odpadl předmět řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, by byla konstruována nad rámec platné právní úpravy a zákonem stanovené pravomoci Úřadu.
44. Zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky zapříčinilo stav, kdy zanikla možnost Úřadu uložit zadavateli nápravné opatření a návrh se tak stal v průběhu vedení správního řízení zjevně bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. V přezkoumávané věci by totiž případné rozhodnutí o rozkladu nespĺnilo svůj účel, tj. i kdyby případně byly zadavatelovy námitky shledány v řízení o rozkladu důvodnými. V takovém případě by totiž Úřad nemohl uložit žádné nápravné opatření v již ukončeném zadávacím řízení veřejné zakázky, tj. vyhovět návrhu navrhovatele, neboť již není zadávacího řízení, jež by Úřad podle § 118 odst. 1 zákona mohl svým rozhodnutím zrušit nebo v rámci kterého by mohl Úřad podle § 118 odst. 1 zákona zrušit jen jednotlivý úkon zadavatele.
45. Ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu výslovně normativně určuje postup odvolacího správního orgánu, při zjištění, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, v podobě zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení bez dalšího. Tím je ze zákona vyloučeno, aby v rámci tohoto řízení o rozkladu došlo k jinak samozřejmému přezkumu souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnosti v rozsahu námitek rozkladu zadavatele podle § 89 odst. 2 správního řádu.
46. Co se týče námitek uvedených v rozkladu zadavatele, konstatuji, že jsem nebyl oprávněn se jimi zabývat, neboť je třeba se nejdříve vypořádat s tím, zda je naplněn procesní rámec pro věcný přezkum. To znamená, že nejdříve musí být splněny podmínky, za kterých lze vůbec řízení vést. V předmětné věci však tyto podmínky splněny nebyly, neboť zrušením zadávacího řízení veřejné zakázky došlo k odpadnutí předmětu řízení a vznikla tak překážka, díky které již Úřad nemůže ve věci rozhodnout.
47. Jelikož jsem z obsahu správního spisu zjistil, že rozklad směřuje mimo jiné proti výroku IV. napadeného rozhodnutí, který jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele, uvedeného ve výroku III. napadeného rozhodnutí, ruší zadávací řízení veřejné zakázky, přičemž toto zadávací řízení bylo zadavatelem zrušeno před nabytím právní moci výše uvedeného výroku IV. napadeného rozhodnutí, dospěl jsem k závěru, že došlo k naplnění

hypotézy § 90 odst. 4 správního řádu. Proto jsem napadené rozhodnutí co do výroků III., IV. a V. zrušil a správní řízení bez dalšího zastavil.

48. Vzhledem k tomu, že je z obsahu spisu tohoto správního řízení zřejmé, že žádný z účastníků netvrdil ani neprokázal, že by jiné rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků nezbývá, než postupem podle § 90 odst. 4 správního řádu napadené rozhodnutí co do výroků III., IV. a V. zrušit a správní řízení zastavit.

VII. Závěr

49. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že zadavatel zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku, jsem dospěl k závěru, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.
50. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. obec Mariánské Radčice, Komenského 4, 435 32 Mariánské Radčice
2. JUDr. Kristýna Oberfalcerová, DEA, DESS, advokátka, společník advokátní kanceláře Oberfalcerová a spol., advokátní kancelář s.r.o., Národní 340/21, 110 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy